

Arrest

nr. 245 007 van 27 november 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 juli 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 6 april 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 juni 2019 dient verzoeker een aanvraag in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 6 april 2020 onontvankelijk verklaard. Op hetzelfde moment wordt een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) afgeleverd. De onontvankelijke 9bis is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.06.2019 werd ingediend door :

*A., K. (...)
nationaliteit: Albanië
geboren te Shqiptare op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene beweert dat hij zich in buitengewone omstandigheden zou bevinden omdat hij alhier een langdurig verblijf in België zou hebben. Betrokkene beweert in 2016 op minderjarige leeftijd samen met zijn ouders naar België is gekomen. Doch dienen wij te stellen dat dit onmogelijk aanvaard kan worden als een buitengewone omstandigheid. Uit het administratief dossier van de ouders van betrokkene blijkt dat zij 2 aanvragen op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hebben ingediend. Op 22.05.2019 een eerste aanvraag 9ter. Deze werd op 18.07.2019 ongegrond verklaard. Op 17.01.2020 dienden ze opnieuw een aanvraag 9ter in ook deze werd onvankelijk doch ongegrond dd. 18.03.2020.

Betrokkene haalt aan dat hij van bij zijn aankomst in België naar school is gegaan. Hij haalt tevens aan dat hij heel veel belang hecht aan zijn opleiding. Hij legt een verslag schooltraject d.d. 01.02.2019 voor, een schoolattest schooljaar 2016/2017 en een positieve beoordeling van de Directie van de school om dit te staven. Betrokkene haalt ook aan dat hij sinds meer dan een jaar is tewerkgesteld bij de firma Nivo install in het kader van zijn studies (leercontract). Ook deze elementen kunnen niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid. Betrokkene wist perfect dat hij zich samen met zijn ouders in de illegaliteit bevond. Niettegenstaande persisteerde betrokkene en volgde hij alhier een opleiding. Het feit dat hij hier jarenlang, in de illegaliteit, naar school is gegaan en een opleiding heeft gevolgd is te wijten aan zijn eigen houding en kan aldus niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid. De verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst impliceert enkel een eventuele tijdelijke scheiding, wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Verder legt hij een arbeidsovereenkomst d.d. 25.05.2019 voor, hij na zijn studies kan blijven werken. Hij meent verder dat hij bij een tijdelijke terugkeer naar het herkomstland zijn werk zou verliezen. Ook dit element kan niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoonbaar waarom een tijdelijke terugkeer naar zijn land van herkomst hier iets aan zou veranderen. Indien betrokkene alhier tewerkgesteld wil worden dan dient hij hiertoe nodige vergunningen via de geijkte weg aan te vragen.

De overige elementen met betrekking tot de integratie van mijnheer - nl. dat hij werkbereid is, dat hij perfect Nederlands zou spreken, dat hij alhier naar school ging, dat hij vertrouwd zou zijn met de gebruiken in België, dat zijn affectieve, sociale en economische belangen zich in België zouden situeren en dat hij aldus duurzaam lokaal verankerd zou zijn legt verschillende getuigenverklaringen voor om dit te staven - hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis op. In de nota stelt zij wat volgt: “Het verzoekschrift tot nietigverklaring is namelijk gericht tegen de beslissing dd.06.04.2020 waarbij hun aanvraag met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd

verklaard. Op 14.04.2020 werd de beslissing aangetekend verstuurd (zie stukken administratief dossier). In principe houden we dan rekening met datum poststempel + 2 werkdagen. Dit doet besluiten dat de kennisgeving van de beslissing van 06.04.2020 op rechtsgeldige wijze is gebeurd op 16.04.2020. Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Het feit dat betrokkene zich nooit heeft aangeboden om het schrijven in ontvangst te nemen verandert niks aan de bovenstaande vaststelling. Deze tweede kennisname opent geen nieuwe beroepstermijn. Betrokkene kon volledig kennis nemen als hij dit wou. Gelet op bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep bijgevolg niet ontvankelijk is".

2.2. Verzoeker stelt in het verzoekschrift onder de hoofding "Tijdigheid *ratione temporis*": "Artikel 39/57, §1 Vreemdelingenwet stelt dat de beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht. Wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, begint de beroepstermijn te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst (artikel 39/57, §2, 3° Vreemdelingenwet). De verzoekende partij werd niet in kennis gesteld van de bestreden beslissing. De verzoekende partij kon kennis nemen van de bestreden beslissing via de openbaarheid van bestuur. In het administratief dossier bevindt zich ook geen bewijs van betekening, waardoor de beroepstermijn geen aanvang kon nemen. Conform artikel 39/57, §2 Vreemdelingenwet is de vervalddag in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Huidig beroep is bijgevolg ingesteld binnen de wettelijke beroepstermijn, zowel inzake de vordering tot nietigverklaring als de schorsing."

2.3. In het administratief dossier bevindt zich geen bewijs van betekening van de bestreden beslissing. De verwerende partij bezorgt de Raad op 18 augustus 2020 een "afgiftebewijs van een aangetekende zending", gedateerd op 15 april 2020. Dit afgiftebewijs van Bpost bevat geen enkel gegeven dat erop wijst dat de bestreden beslissing aangetekend is betekend aan verzoeker.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker op 14 juli 2020 vraagt om "een kopie van zijn administratief dossier over te maken per mail". Uit het administratief dossier blijkt niet op welke datum exact verzoeker kennis kon nemen van de bestreden beslissing via de procedure van de openbaarheid van bestuur. In ieder geval is het verzoekschrift verzonden op 22 juli 2020 binnen de 30 dagen overeenkomstig artikel 39/57, §2 van de Vreemdelingenwet.

Het beroep is bijgevolg ingediend binnen de wettelijke beroepstermijn. De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"SCHENDING VAN ARTIKEL 9BIS VREEMDELINGENWET, SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING

1. Door de verzoekende partij werd een aanvraag tot machtiging van verblijf om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven gericht tot de verwerende partij, zich baserende op zijn situatie en het bepaalde in art. 9bis Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden af gegeven."

Deze bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die voorschrijft dat een vreemdeling de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de

vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

De buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet betreffen de omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;*
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.*

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.

2. In casu oordeelde de gemachtigde dat de door de verzoekende partij aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten dat hij zijn verblijfsaanvraag niet kan indienen via de, in artikel 9 van de vreemdelingenwet voorziene, reguliere procedure en dat deze aanvraag daarom onontvankelijk is. Door de verzoekende partij werd in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gewezen op zijn langdurig verblijf in België en de teloorgang van zijn banden met Albanië.

Verzoeker gaf specifiek aan dat hij behoort tot een gezin (vader en moeder) met twee kinderen. Het volledige gezin is woonachtig in België, nadat zij Albanië hebben verlaten in 2016, en is verblijvende te (...).

Verzoeker is sinds 2016, op minderjarige leeftijd, in België woonachtig. Hij groeide in België verder op. Verzoeker spreekt Nederlands, vervolmaakt zijn studies en heeft uitzicht op tewerkstelling als installateur centrale verwarming, sanitair en ventilatie bij de bvba Nivo Install (waar verzoeker reeds in het kader van zijn studies tewerkgesteld is).

Door de verwerende partij werd de persoonlijke situatie van verzoeker, zoals aangehaald in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, evenwel niet beschouwd als een situatie van "buitengewone omstandigheden".

De verzoekende partij is het fundamenteel oneens met dit gemaakte oordeel in de bestreden beslissing, gelet op de beginselen van behoorlijk bestuur (met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel) en de wettelijke vereisten van artikel 9bis Vreemdelingenwet.

3. Door de verwerende partij wordt in de bestreden beslissing gewezen op de aangehaalde elementen door verzoeker, in het bijzonder dat hij sinds zijn aankomst in België - in 2016 - in België naar school is gegaan. Verweerder wijst in de bestreden beslissing op het schooltraject, zoals hierboven aangehaald. Daarbij wordt expliciet dat: "Betrokkene haalt ook aan dat hij sinds meer dan een jaar is tewerkgesteld bij de firma Nivo Install in het kader van zijn studies (leercontract)" (stuk 1, pagina 1).

Deze elementen vormen de kern van de aanvraag van verzoeker en werden door verzoeker dan ook benadrukt in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet van 11 juni 2019.

Door verweerder worden deze elementen evenwel niet aanvaard als "buitengewone omstandigheden" in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet. Door verweerder wordt gesteld dat verzoeker wist dat hij illegaal in het land verbleef en niettemin zijn studies volgde. Het schoolgaan en de opleiding zijn daarom

volgens verweerder het gevolg van de "eigen houding" van verzoeker, waardoor ze "niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid" (stuk 1, pagina 1).

De gemachtigde schendt hiermee het wettelijk criterium van een "buitengewone omstandigheden", in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij herinnert eraan dat de toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet een dubbel onderzoek inhoudt:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Verzoeker is vrij om hiertoe alle mogelijke elementen aan te halen.

Slechts de feitelijke elementen die gecatalogiseerd worden onder artikel 9bis, §2 Vreemdelingenwet kunnen uitgesloten worden als buitengewone omstandigheid.

Artikel 9bis, §2 Vreemdelingenwet stelt hierom als volgt:

"Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asiendiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter."

Artikel 9bis, §2 Vreemdelingenwet werd ingevoerd om louter dilatoire beroepen snel te kunnen afwijzen (Parl.St. Doe 51-2478/008, p. 10). Dit betekent dat deze elementen die reeds werden ingeroepen niet opnieuw dienen beoordeeld te worden (ratio legis).

A contrario dienen alle andere elementen, dewelke niet onder de toepassing van artikel 9, §2 Vreemdelingenwet kunnen gecatalogiseerd worden, wel in overweging te worden genomen bij de beoordeling naar de buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet, § 1 Vreemdelingenwet.

De stelling van de gemachtigde dat, indien de aangehaalde elementen niet kunnen aanvaard worden buitengewone omstandigheid omdat ze het resultaat zijn van de "eigen houding" van verzoeker, vindt hierom geen steun in artikel 9bis Vreemdelingenwet.

Wel integendeel, slechts de feitelijke elementen die gecatalogiseerd worden onder artikel 9bis, §2 Vreemdelingenwet kunnen uitgesloten worden als buitengewone omstandigheid. Dit is in casu niet het geval.

Verweerder dient daarom te oordelen of de het langdurig verblijf van verzoeker in België (sinds 2016) en zijn schooltraject het voor verzoeker zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze elementen uitsluiten omdat ze het resultaat zijn van de "eigen houding" van verzoeker, schendt artikel 9bis Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij wijst er bovendien op dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de feitelijke vaststelling dat verzoeker afhankelijk is van zijn ouders (moeder en vader) die naar België toekwamen. Verzoeker diende hiertoe zijn ouders te volgen. Hij was nog minderjarig bij zijn aankomst in België. Verzoeker vervolmaakt vervolgens zijn schooltraject, tot op heden, waardoor hij afhankelijk blijft van zijn ouders. De veronderstelde "eigen houding" van verzoeker is hierdoor volledig afhankelijk van het handelen van zijn ouders.

Met de afhankelijk van verzoeker ten opzichte van zijn ouders, werd door verweerder kennelijk geen rekening gehouden in de beoordeling van de buitengewone omstandigheden.

4. Gelet op bovenvermelde redenen blijkt dat de beoordeling van de gemachtigde inzake de "buitengewone omstandigheden" niet kan worden bijgetreden op basis waarvan de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard.

Een schending dringt zich op van artikel 9bis Vreemdelingenwet, samengelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat hij over een identiteitsdocument beschikt, worden toegestaan zijn aanvraag om machtiging tot verblijf te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. Uit 9bis van de Vreemdelingenwet blijkt dat dit wetsartikel een algemene regel is, ten aanzien waarvan artikel 9bis Vreemdelingenwet zich verhoudt als een restrictief toe te passen uitzondering. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om de verzoekende partij een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de Staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, en onder meer te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

In casu werd de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk verklaard, wat betekent dat de buitengewone omstandigheden die de verzoekende partij heeft ingeroepen om te verantwoorden

waarom verzoekende partij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in het land van herkomst heeft ingediend, niet werden aanvaard of bewezen.

De Raad merkt op dat verweerder beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid wanneer hij dient te oordelen over een aanvraag om machtiging tot verblijf die met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd ingediend.

Verzoeker betoogt: *“Door de verwerende partij wordt in de bestreden beslissing gewezen op de aangehaalde elementen door verzoeker, in het bijzonder dat hij sinds zijn aankomst in België - in 2016 - in België naar school is gegaan. Verweerder wijst in de bestreden beslissing op het schooltraject, zoals hierboven aangehaald. Daarbij wordt expliciet dat: "Betrokkene haalt ook aan dat hij sinds meer dan een jaar is tewerkgesteld bij de firma Nivo Install in het kader van zijn studies (leercontract)" (stuk 1, pagina 1). Deze elementen vormen de kern van de aanvraag van verzoeker en werden door verzoeker dan ook benadrukt in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet van 11 juni 2019. De gemachtigde schendt hiermee het wettelijk criterium van een "buitengewone omstandigheden", in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet. Verweerder dient daarom te oordelen of de het langdurig verblijf van verzoeker in België (sinds 2016) en zijn schooltraject het voor verzoeker zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze elementen uitsluiten omdat ze het resultaat zijn van de "eigen houding" van verzoeker, schendt artikel 9bis Vreemdelingenwet. De verzoekende partij wijst er bovendien op dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de feitelijke vaststelling dat verzoeker afhankelijk is van zijn ouders (moeder en vader) die naar België toekwamen. Verzoeker diende hiertoe zijn ouders te volgen. Hij was nog minderjarig bij zijn aankomst in België. Verzoeker vervolmaakt vervolgens zijn schooltraject, tot op heden, waardoor hij afhankelijk blijft van zijn ouders. De veronderstelde "eigen houding" van verzoeker is hierdoor volledig afhankelijk van het handelen van zijn ouders.”*

Verzoeker gaat eraan voorbij dat de verwerende partij, die over een discretionaire bevoegdheid beschikt, concreet motiveert waarom hij in het geval van verzoeker de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaart. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker louter elementen aangehaald in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf herhaalt, zonder de concrete motivering van de verwerende partij hieromtrent te weerleggen. Waar hij in zijn verzoekschrift opnieuw verwijst naar zijn schooltraject, het leercontract en het feit dat hij als minderjarige naar België kwam samen met zijn ouders waarvan hij afhankelijk is, wijst de Raad erop dat hieromtrent het volgende werd gemotiveerd in de bestreden beslissing: *“Betrokkene haalt aan dat hij van bij zijn aankomst in België naar school is gegaan. Hij haalt tevens aan dat hij heel veel belang hecht aan zijn opleiding. Hij legt een verslag schooltraject d.d. 01.02.2019 voor, een schoolattest schooljaar 2016/2017 en een positieve beoordeling van de Directie van de school om dit te staven. Betrokkene haalt ook aan dat hij sinds meer dan een jaar is tewerkgesteld bij de firma Nivo install in het kader van zijn studies (leercontract). Ook deze elementen kunnen niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid. Betrokkene wist perfect dat hij zich samen met zijn ouders in de illegaliteit bevond. Niettegenstaande persisteerde betrokkene en volgde hij alhier een opleiding. Het feit dat hij hier jarenlang, in de illegaliteit, naar school is gegaan en een opleiding heeft gevolgd is te wijten aan zijn eigen houding en kan aldus niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid. De verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst impliceert enkel een eventuele tijdelijke scheiding, wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Verder legt hij een arbeidsovereenkomst d.d. 25.05.2019 voor, hij na zijn studies kan blijven werken. Hij meent verder dat hij bij een tijdelijke terugkeer naar het herkomstland zijn werk zou verliezen. Ook dit element kan niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoont waarom een tijdelijke terugkeer naar zijn land van herkomst hier iets aan zou veranderen. Indien betrokkene alhier tewerkgesteld wil worden dan dient hij hiertoe nodige vergunningen via de geijkte weg aan te vragen.”*

Naar luid van artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft *"in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt"*. Deze bepaling bevat geen criteria om de machtiging tot verblijf al dan niet toe te kennen en het bestuur beschikt wat dat betreft over een discretionaire bevoegdheid. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bevat geen bepaling die het bestuur verplicht om steeds een machtiging tot verblijf toe te kennen indien de door de aanvrager aangevoerde elementen van schooltraject en leercontract bewezen zijn. Dit artikel bevat evenmin een bepaling die het bestuur verbiedt om rekening te houden met het feit dat de aanvrager er zelf voor heeft gekozen zich te nestelen in illegaal verblijf. De bestreden beslissing is niet

gesteund op het feit dat verzoeker zich in illegaal verblijf bevond, wel dat zijn illegaal verblijf louter het resultaat van zijn eigen houding is en dat zijn voorgehouden integratie louter een gevolg is van zijn eigen keuze. Het bestuur heeft geen voorwaarde toegevoegd aan artikel 9bis van de Vreemdelingenwet noch zijn in dit artikel vastgelegde discretionaire bevoegdheid overschreden door met deze omstandigheid rekening te houden en te beslissen dat de gevraagde machtiging tot verblijf daarom te dezen niet kan worden toegekend. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bevat evenmin een bepaling die het bestuur verbiedt om rekening te houden met het feit dat de aanvrager er zelf voor heeft gekozen zich te nestelen in illegaal verblijf (RvS nr. 241.566 van 23 mei 2018). Verzoeker diende de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in op 11 juni 2019. Op dat moment was verzoeker, geboren op 11 juni 2000, reeds meerderjarig. Verzoeker toont niet aan dat hij als meerderjarige afhankelijk is van zijn ouders, die bovendien zelf in illegaal verblijf zijn.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC